

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การออกกฎหมายได้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์
ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ (กรณีพระราชบัญญัติหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕)

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์มีหนังสือ ที่ ก.ล.ต. กม-๓.๑๘๒๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อขอหารือ ปัญหาข้อกฎหมาย สรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.) ได้รวบรวมประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการออกกฎหมายในความรับผิดชอบ ของสำนักงาน ก.ล.ต. และขอหารือแนวทางการออกกฎหมายที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมาย หรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายได้ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่สำนักงาน ก.ล.ต. จำแนกประเภทของบทบัญญัติที่ให้อำนาจ ในการออกกฎหมายตามตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ ออกเป็น ๓ ประเภท ดังต่อไปนี้ สอดคล้องกับแนวทางการปรับใช้มาตรา ๒๒ วรรคสอง หรือไม่ อย่างไร

๑.๑ บทบัญญัติที่ให้อำนาจในการออกกฎหมายที่มีลักษณะที่ต้องออกเพื่อให้ประชาชน สามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้ ซึ่งอยู่ภายใต้มาตรา ๒๒ วรรคสอง ตัวอย่างเช่น มาตรา ๘๙/๒๕ วรรคสาม มาตรา ๘๙/๓๑ และมาตรา ๑๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖

๑.๒ บทบัญญัติที่ให้อำนาจในการออกกฎหมายที่มีลักษณะที่ต้องออกเพื่อให้ประชาชน ได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมาย ซึ่งอยู่ภายใต้มาตรา ๒๒ วรรคสอง ตัวอย่างเช่น มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๙/๒๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๙/๓๒ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ

๑.๓ บทบัญญัติที่ให้อำนาจในการออกกฎหมายที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง เนื่องจากเป็นอำนาจในการออกข้อกำหนดเพิ่มเติมหรือเมื่อเกิดเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดในอนาคต ตัวอย่างเช่น มาตรา ๓๓/๒ มาตรา ๑๐๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘๔ วรรคสาม และมาตรา ๒๐๗ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกำหนดนิติบุคคล เฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐

ประเด็นที่สอง การออกกฎหมายโครงการทดสอบและพัฒนานวัตกรรมเพื่อสนับสนุน การให้บริการเกี่ยวกับตลาดทุน (Regulatory Sandbox) ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ กรณี ดังต่อไปนี้

๒.๑ กรณีที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (คณะกรรมการ ก.ล.ต.) อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๐๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ ออกประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กร. ๒๐/๒๕๖๓ เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ตามโครงการ

ทดสอบและพัฒนานวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการให้บริการเกี่ยวกับตลาดทุน ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งกำหนดระยะเวลาการอนุญาตไม่เกิน ๑ ปี แต่ผู้ประกอบการธุรกิจสามารถขอขยายระยะเวลาได้ โดยยังไม่มีกรอบกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอรับใบอนุญาตดังกล่าวเต็มรูปแบบ เช่นนี้จะถือว่ามาตรา ๒๐๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้มีการออกกฎตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ แล้วหรือไม่

๒.๒ กรณีประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดกิจการการให้บริการระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการซื้อขายหลักทรัพย์ให้เป็นธุรกิจหลักทรัพย์ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งกำหนดให้กิจการการให้บริการระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการซื้อขายหลักทรัพย์ (Electronic Trading Platform: ETP) เป็นธุรกิจหลักทรัพย์ มีผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ เสียก่อน แต่ปัจจุบันยังไม่ปรากฏว่ามีการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ETP ตามมาตรา ๙๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มีแต่เพียงการออกประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. เพื่อกำหนดลักษณะการให้บริการที่ไม่ถือเป็นกิจการ ETP (ประกาศ ETP Sandbox) เท่านั้น ซึ่งสำนักงาน ก.ล.ต. เห็นว่า การออกประกาศ ETP Sandbox ดังกล่าวยังไม่ถือว่ามีกรอบกฎตามมาตรา ๙๐ วรรคสี่ เพื่อให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้ แต่โดยที่ในขณะนี้ได้มีการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๙๐ วรรคสี่ แล้ว เช่น กฎกระทรวงว่าด้วยการอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น แม้จะยังไม่มีกรอบกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ETP เต็มรูปแบบ จนพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ ก็ไม่ส่งผลให้มาตรา ๙๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ สิ้นผลใช้บังคับ ใช้หรือไม่

ประเด็นที่สาม การออกกฎตามบทอาศัยอำนาจที่อนุโลมมาตราอื่นซึ่งได้มีการออกกฎแล้ว เช่น กรณีมาตรา ๑๙๙ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่กำหนดให้นำบทบัญญัติบางมาตราในกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับแก่การเปิดเผยข้อมูลและผู้สอบบัญชีของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์จดทะเบียนอันมิใช่พันธบัตรที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือหลักทรัพย์อื่นใดตามที่คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดโดยอนุโลม เช่น มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๙ โดยให้ถือว่าอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ก.ล.ต. หรือคณะกรรมการกำกับตลาดทุนเป็นอำนาจหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แล้วแต่กรณี ซึ่งปัจจุบันได้มีการออกกฎตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๙ ดังกล่าวแล้ว กรณีเช่นนี้ยังจำเป็นต้องออกกฎตามมาตรา ๑๙๙ วรรคสองและวรรคสาม ประกอบกับมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ หรือไม่

ประเด็นที่สี่ กรณีบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจ (เอกชน) เป็นผู้ที่มีอำนาจออกกฎ แต่ในปัจจุบันยังไม่มีผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว กล่าวคือ มาตรา ๒๑๗ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนดให้นำความในมาตราที่กำหนดมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่เป็นอำนาจหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ถือว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ คณะกรรมการศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ หรือผู้จัดการศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ แล้วแต่กรณี เช่น มาตรา ๒๑๗ ประกอบมาตรา ๑๙๖ กรณีการบังคับขายหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขาย

ในศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ที่เป็นประกันการชำระหนี้เงินกู้ ซึ่งกำหนดให้ผู้ให้กู้มีสิทธินำหลักทรัพย์ที่เป็นประกันนั้นไปขายในศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ตามวิธีการที่ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์กำหนดหรือขายทอดตลาดได้ อย่างไรก็ดี โดยที่ในปัจจุบันยังไม่มีผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ จึงยังไม่มีผู้ที่มีอำนาจออกกฎในกรณีดังกล่าว แต่หากในอนาคตเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ แล้ว ต่อมาจะมีผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์จากคณะกรรมการ ก.ล.ต. ระยะเวลาสองปี ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง จะเริ่มนับเมื่อใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ก.ล.ต. โดยมีผู้แทนสำนักงาน ก.ล.ต. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว โดยก่อนการพิจารณาสำนักงาน ก.ล.ต. แจ้งขอถอนข้อหารือในประเด็นที่สองทั้งสองกรณี คงเหลือประเด็นที่ประสงค์จะหารือเฉพาะประเด็นที่หนึ่ง ประเด็นที่สาม และประเด็นที่สี่ โดยในประเด็นที่หนึ่ง ขอหารือเฉพาะกรณีมาตรา ๑๐๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ เท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. ตามมาตรา ๑๐๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๒๒ วรรคสอง^๑ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ มุ่งหมายที่จะเร่งรัดให้หน่วยงานของรัฐ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายได้ อันเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน^๒ แต่โดยที่มาตรา ๑๐๗ วรรคหนึ่ง^๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ

^๑มาตรา ๒๒ การจัดทำร่างกฎหมายใดที่จะกำหนดให้มีโทษอาญา โทษทางปกครอง หรือสภาพบังคับที่เป็นผลร้ายอื่นแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม หรือมีบทบัญญัติที่กำหนดให้การขออนุญาตหรืออนุญาตหรือการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข ที่จะกำหนดไว้ในกฎซึ่งจะออกในภายหลัง ในร่างกฎหมายนั้นต้องมีบทบัญญัติที่ห้ามมิให้ใช้บทบัญญัติดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้ายแก่บุคคลจนกว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมายหรือจนกว่าจะมีการออกกฎดังกล่าวแล้ว

กฎหมายที่มีใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ต้องมีการออกกฎ หรือกำหนดให้รัฐต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมาย หรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายนั้นได้ หากมิได้มีการออกกฎดังกล่าวหรือยังมิได้ดำเนินการนั้นภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ และบทบัญญัติในเรื่องนั้นก่อภาระหรือเป็นผลร้ายต่อประชาชน ให้บทบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันสิ้นผลบังคับ แต่ในกรณีที่บทบัญญัติในเรื่องนั้นให้สิทธิประโยชน์แก่ประชาชน ให้บทบัญญัตินี้ดังกล่าวมีผลบังคับได้โดยไม่ต้องมีกฎหรือดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ระยะเวลาสองปีดังกล่าวคณะรัฐมนตรีจะมีมติขยายออกไปอีกก็ได้แต่ไม่เกินหนึ่งปี และต้องมีมติก่อนที่จะครบกำหนดเวลาสองปีดังกล่าว

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การออกกฎภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ (กรณีพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วน ที่ นร ๐๙๑๓/๒๖๓ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๓มาตรา ๑๐๗ ผู้สอบบัญชีตามมาตรา ๑๐๖ ต้องรักษามรรยาทและปฏิบัติงานสอบบัญชี เพื่อแสดงความเห็นต่องบการเงินให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีและข้อกำหนดเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการ ก.ล.ต. ออกประกาศเพื่อวางข้อกำหนดเกี่ยวกับมรรยาทของผู้สอบบัญชีในการปฏิบัติงานสอบบัญชีเพื่อแสดงความเห็นต่องบการเงิน ให้ผู้สอบบัญชีปฏิบัติเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี^๔ การออกข้อกำหนดดังกล่าวจึงเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่จะออกต่อเมื่อเห็นว่ามีคามจำเป็นที่จะต้องกำหนดมรรยาทเพิ่มเติมเท่านั้น กรณีจึงไม่เข้าข่ายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒ วรรคสอง ดังกล่าว

ประเด็นที่สาม กรณีมาตรา ๑๙๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนดให้นำบทบัญญัติบางมาตรา เช่น มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๙ ที่อนุโลมมาใช้บังคับนั้นมีบทบัญญัติที่กำหนดให้ต้องมีการออกกฎ ซึ่งสำนักงาน ก.ล.ต. และคณะกรรมการกำกับตลาดทุนได้มีการออกกฎตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๙ ดังกล่าวแล้ว ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะต้องมีการออกกฎตามมาตรา ๑๙๙ วรรคสองและวรรคสาม ด้วยหรือไม่ เห็นว่าตามที่มาตรา ๑๙๙^๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ บัญญัติให้นำความในมาตรา ๕๖^๖ มาตรา ๕๙^๗ ฯลฯ มาใช้บังคับแก่การเปิดเผยข้อมูลและผู้สอบบัญชีของบริษัท

“ปัจจุบันพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ ถูกยกเลิก และมีพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ขึ้นใช้บังคับแทน

“มาตรา ๑๙๙ ให้นำความในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่การโอนและการจัดทำทะเบียนหลักทรัพย์จดทะเบียนของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์จดทะเบียนอันมิใช่ตัวเงินโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่การเปิดเผยข้อมูลและผู้สอบบัญชีของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์จดทะเบียนอันมิใช่พันธบัตรที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือหลักทรัพย์อื่นใดตามที่คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์กำหนดโดยอนุโลม แต่ในกรณีที่บริษัทดังกล่าวได้จัดทำและส่งรายงานการเปิดเผยข้อมูลต่อสำนักงานตามมาตรา ๕๖ ไว้แล้ว บริษัทจะส่งสำเนารายงานข้อมูลดังกล่าวต่อตลาดหลักทรัพย์ก็ได้

ในกรณีที่บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือคณะกรรมการกำกับตลาดทุนให้ถือว่าบทบัญญัติดังกล่าวเป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์หรือคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ แล้วแต่กรณี

“มาตรา ๕๖ ให้บริษัทที่ออกหลักทรัพย์ตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ จัดทำและส่งงบการเงินและรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัทต่อสำนักงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) งบการเงินรายไตรมาสที่ผู้สอบบัญชีได้สอบทานแล้ว
- (๒) งบการเงินประจำงวดการบัญชีที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบและแสดงความเห็นแล้ว
- (๓) รายงานประจำปี
- (๔) รายงานการเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเกี่ยวกับบริษัทตามที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนประกาศ

กำหนด

งบการเงินและรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนประกาศกำหนด การกำหนดดังกล่าวให้คำนึงถึงมาตรฐานที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสอบบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วด้วย

คณะกรรมการกำกับตลาดทุนอาจออกประกาศเพื่อผ่อนผันหรือยกเว้นหน้าที่การจัดทำหรือส่งข้อมูลตามวรรคหนึ่ง โดยคำนึงถึงความจำเป็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้ลงทุนก็ได้

“มาตรา ๕๙ ให้กรรมการ ผู้จัดการ ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารตามที่สำนักงานประกาศกำหนดและผู้สอบบัญชีของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายงานการถือและการเปลี่ยนแปลงการถือหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของตน คู่สมรสหรือผู้ที่อยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

(มีต่อหน้าถัดไป)

ที่ออกหลักทรัพย์จดทะเบียนฯ โดยอนุโลม โดยมาตรา ๑๙๙^๙ วรรคสาม บัญญัติให้อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ก.ล.ต. หรือคณะกรรมการกำกับตลาดทุน เป็นอำนาจหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แล้วแต่กรณี จึงเห็นได้ว่าผู้มีอำนาจออกกฎมิใช่องค์กรเดียวกัน การออกกฎขององค์กรหนึ่งย่อมไม่กระทบถึงหรือมีผลเป็นการออกกฎของอีกองค์กรหนึ่ง ดังนั้น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงยังมีหน้าที่ต้องออกกฎตามมาตรา ๕๖^๙ มาตรา ๕๙^{๑๐} ประกอบกับมาตรา ๑๙๙ วรรคสองและวรรคสาม แล้วแต่กรณี

ประเด็นที่สี่ กรณีมาตรา ๒๑๗ ประกอบมาตรา ๑๙๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ เกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้ให้กู้มีสิทธินำหลักทรัพย์ที่เป็นประกันไปขายในศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ตามวิธีการที่ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์กำหนด แต่โดยที่ในปัจจุบันยังไม่มีผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ จึงยังไม่มีผู้ซึ่งมีอำนาจออกกฎในกรณีดังกล่าว หากในอนาคตเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ แล้ว ต่อมาผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ ผู้นั้นจึงเป็นผู้มีอำนาจออกกฎดังกล่าว ระยะเวลาสองปีตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง จะเริ่มนับหรือไม่ และเมื่อใด เห็นว่า การที่มาตรา ๒๒ วรรคสอง^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ บัญญัติให้ต้องออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ประชาชนสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายได้ ภายในสองปีนับแต่ “วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ” หมายความว่ารวมถึงกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายบางส่วนมีผลใช้บังคับก่อนหรือภายหลังวันที่กฎหมายทั้งฉบับมีผลใช้บังคับ หรือบทบัญญัติบางส่วนจะใช้บังคับเมื่อมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น หรือมีผู้มีอำนาจออกกฎขึ้นภายหลังที่กฎหมายฉบับนั้นมีผลใช้บังคับด้วย ซึ่งจะต้องนับระยะเวลาตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แยกต่างหากจากระยะเวลาในการออกกฎตามบทบัญญัติส่วนอื่นของกฎหมายที่มีผลใช้บังคับแล้ว โดยหากยังไม่มีผู้มีอำนาจในการออกกฎตามบทบัญญัติของกฎหมายในส่วนใดแล้ว กรณีจึงไม่อาจเริ่มนับระยะเวลาที่ต้องออกกฎตามบทบัญญัติของกฎหมายในส่วนนั้นได้

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กันยายน ๒๕๖๔

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๗)

หลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามวรรคหนึ่ง ได้แก่

(๑) หลักทรัพย์ของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ ตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

(๒) หลักทรัพย์ใด ๆ ที่ออกโดยบุคคลอื่นที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือหลักทรัพย์นั้นที่จะซื้อ ขาย ได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งหลักทรัพย์ตาม (๑) หรือได้รับผลตอบแทนที่อ้างอิงกับราคาหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ตาม (๑)

(๓) สัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่กำหนดให้ส่งมอบหลักทรัพย์หรือที่กำหนดให้ผลตอบแทนของสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับราคาหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ตาม (๑) หรือ (๒)

ฯลฯ

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ฯลฯ